

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo leto 2 K., za pol leta 1 K. — Naročnino in dopise sprejema J. Krajec v Novem mestu.

Oznanila se plačujejo za enkrat 6, za dvakrat 9, za trikrat 12 helerjev od kvadratnega centimetra. Manjše kakor 10 □cm obsegajoče se ne sprejme.

Gospodarske stvari.

Kako naj se izpraznjene vinske sode pravilno shrani.

Ko se je iz soda, barigle, polovnjaka ali pa sodčka vino potočilo, in ima potem delj časa prazen ostati, mora se ga pravilno shraniti do zopetne napolnitve. Ako se to ne stori, se taka posoda prav lahko tako pokvari, da zadobi vino pri zopetni napolnitvi, v njej kaj neprijetni duh ali recimo kar naravnost, kaj neprijetni smrad po plesnobi, katera se v njej (v posodi) ugnjezditi. Tako po plesnobi smrdeče vino imenujemo s kratka bomfasto vino. Ne more biti večje strokovne sramote za pridelovalca vina, kakor tudi za gostilničarja, kakor je ta, ako se v njegovi kleti tako bomfasto vino nahaja. Le malo manjša sramota pa je, ako se nahaja v kleti jednega ali drugega po puščobi soda smrdeče vino.

Bomfasto vino, kakor tudi po puščobi dišeče, dokazuje le ali popolno strokovno nerazumnost dotičnega pridelovalca oziroma dotičnega gostilničarja, ali pa dokazuje tako vino skrajno nebržižnost, zanikernost glede ohranitve prazne vinske posode. Edino prava shramba vinske posode, bodi si sodov, barigel, polovnjakov ali pa sodčkov je ta: Sod, kateri ima vratca, se koj po izpraznjenju odpre, spravi se iz njega gošča kar se je še v njemu nahaja, in potem se pošlje vanj jednega človeka s primerno kletarsko krtačo in šešo.*) Pomagač mu v sod vlije škaf čiste vode. mož v sodu pa s pomočjo šeše okolo in okolo soda vodo omeče, da ga tako splahne. Ob enem ko s pomočjo šeše sod splahnuje, ga pa tudi s krtačo čez in čez prav dobro odrgne. Ko postane voda grda, kalna, spolje se jo s šešo skozi vratca v podstavljeni škaf in pomočnik mu vlije drugi škaf čiste vode v sod. S pomočjo šeše in krtače porabi sod pereči človek to drugo vodo ravno tako kakor prvo, in tako se ponavlja

vlivanje čiste vode v sod in drgnjenje istega toliko časa, dokler ne pride iz soda tako čista voda, kakoršno se je vanj vlilo. Porabiti se mora toraj za to tri, štiri, da tudi do osem škafov vode. Ko je sod tako popolnoma čisto opran, spolje se zadnjo vodo iz njega, in človek se splazi ven. Čez dva ali tri dni pobere se vodo, kolikor se jo je nabralo na vampu soda s pomočjo gobe (šponge) ali pa čiste rute ven, in sod se zakadi prav dobro s žveplenim dimom, ter zapre in zabije. Zakadi se pa sod najpripravnejše takole: Vzame se po velikosti soda eno ali pa tudi dve tršici kletarskega žvepla, in sicer takega brez nanj potrošenih cvetljic, ker cvetlice so le sleparija, drugega nič. Tako kletarsko žveplo ima tudi g. Perko v Novem mestu v zalogi. Žveplene trščice se položi čez kos opeke žlebnika, v sredi se jih zažge, ter hitro v sredo vampa soda porine. Vratca se koj potem zapre, veho zabije.

Čez vsake dva meseca se mora potem zakajenje ponoviti. Zato pa ni treba soda odpirati, ampak zakadi se ga s kadilnico (kakoršne g. Küssel v Novem mestu izdeluje) ali pri vehi ali pa pri čepu ter zopet zabije. Ko se misli pa tak sod z nova z vinom napolniti, se ga mora odpreti, kak dan odrptega pustiti da se izzrača, potem pa more zopet človek vanj, da ga s čisto vodo, kletarsko krtačo ter šešo popolnoma izpere, ker sicer bi vanj natočeno vino po žveplu smrdelo.

To je edino prava shranitev vinskih sodov. V tako shranjenih sodih ne bo vino nikoli bomfasto in tudi ne pusto postalo. Vsaka drugačna shranitev je napačna. Barigle, polovnjake in sodčke, kateri vrata nimajo, shranuje se ravno tako, le s tem razločkom, da se jih, ker človek vanje zlesti ne more, ker vrata nimajo, s čisto vodo toliko časa kota (plajha), da izteče iz njih popolnoma čista voda. Čez dva ali tri dni se jih pa s pomočjo kadilnice z žveplom dobro zakadi ter zabije.

*) Take kletarske krtače ima v Novem mestu gosp. Fr. Perko v zalogi, šeše izdeluje pa g. Küssel, klepar.

Kako vinu, ki je bomfasto, bomfo odpraviti.

To se zgodi prosto takole: Ko ni vino toliko hladno, da bi se olje v njem strdilo, vzame se popolnoma zdrav in čisto oprani sod. V ta sod se bomfastega vina nekoliko odtoči in doda se mu nekoliko najfinejšega olja. Na to se zopet nekoliko bomfastega vina natoči in nekoliko olja doda. Tako postopa se tako dolgo, da je vse vino v drug sod pretočeno, ter da mu je vse olje dodano. Olja se pa vzame na vsak hektoliter vina četrť litra; toliko ga popolnoma zadostuje. Pretočeno ter z oljem zalito vino premeša se potem še s kakim kolom prav fino, in na to pusti se ga vsaj 8 dni na miru, na kar se olje šele odvzame. Odvzame se pa olje takole: Okolo véhe se napravi iz ilovice mali jez, tako, da se zamore olje le po jednem curku v podstavljeno skledo odtekat. Odtekanje olja primogoči se pa z zalivanjem soda z vinom čez veho.

Kako naj deluje vinarska zadruga v Novem mestu.

Vinarska zadruga v Novem mestu nam bo prinesla zaželjene koristi le v tem slučaju, ako bo prav zasnovana in svojemu namenu primerno urejena.

Ako jo hočemo prav zasnovati, je v prvi vrsti potrebno, da se oziramo na tukaj obstoječe razmere in dejanske naše potrebe. Ako tega ne storimo, je zastonj, da bi dobro uspevala, ker bi ji v tem slučaju ne dali zdrave podlage.

Ko bi se bilo pri vseh takih združnih podjetjih pretreslo nekoliko natančneje dejanske odnošaje dotičnih krajev, v katerih so se ustanovile zadruga, gotovo bi se ena ali druga zadruga sploh ne bila ustanovila, ali bi se bila pa nekoliko drugače uredila, kakor se je to sedaj zgodilo.

Tudi v našem slučaju je posebno važno, da dobro preudarimo vse okolnosti, ki utegnejo vplivati na razvoj in napredek take zadruga, in zato se nam zdi potrebno, da odgovorimo pred vsem na sledeča tri vprašanja.

1.) Ali naj deluje vinarska zadruga v Novem mestu le za majhen in omejen okraj, kakor delujejo tako imenovane viničarske zadruga, ali naj pa deluje za več okrajev skupaj ali morda za celo pokrajino našo.

2.) Ali naj posluje na lasten račun ali na račun udov ali združnikov, in

3.) ali naj kupuje grozdje ali vino, in le od združnikov ali ne.

Predno odgovorimo na stavljena si vprašanja, zdi se nam potrebno poudarjati, da naj bi

imela zadruga v naših razmerah kolikor mogoče proste roke nasproti udom svojim in obratno, da bi tedaj nekako podobno delovala kakor delujejo delniške ali akcijske družbe. Združno delovanje se namreč pri nas še le pričinja in so vsled tega njega koristi še dosti premalo znane, da bi kazalo, že sedaj nastopati z Bog zna kako tesnimi medsebojnimi zavezami. Veliko boljše bode, da pojde zadruga svojim združnikom kolikor mogoče iz proste volje na roke, saj ji mora biti na tem ležeče, da spoznajo njeni združniki prednosti in dobrote takega skupnega delovanja. Še le potem, ako se utrdi stališče zadruga, ako pridobi zadruga s svojim poštenim in uspešnim delovanjem splošno zaupanje ljudstva in tudi potrebni kredit po vnanjih krajih, stoprav potem se lahko pravila izpremené in lahko se sprejmejo tudi taka določila, ki bodo bolj tesno vezala združnika z zadrugo in narobe. Prej pa ne!

V drugo se nam zdi potrebno naglašati, da naj bo pričetek zadruga bolj skromen in da naj se zadruga naravnim potom razvija do večje in izdatnejše delavnosti po pregovoru: „Iz malega zraste veliko“. Takega ravnanja ne zahtevajo samo gmotne razmere naših Dolenjcev, ampak tudi previdnost, s katero se je treba poprijeti takih podjetij.

Ako preidemo sedaj k posameznim vprašanjem, povedati nam je pa sledeče mnenje.

Na vsak način je treba, da se ne omeji delovanje naše zadruga le na majhen okraj, ampak da deluje zadruga za celo našo pokrajino, ležečo ob Krki tja doli do Krškega, tedaj za novomeški, kostanjevški in krški okraj. Le v tem slučaju, ko bi se ustanovila tudi v Krškem enaka zadruga, pripadel bi ta kraj seveda krški zadrugi.

Naša zadruga naj bi sprejemala za svoje člane vinogradnike iz vseh naštetih okrajev, razun tega pa tudi druge gospodarje in sploh juridične osebe iz teh okrajev, ako bi bilo to v interesu t. j. na korist zadruga.

Tako imenovane viničarske zadruga, kakoršnih je dosti na Nemškem, in katere so namenjene le za majhen okoliš, niso za naše razmere prikladne. Nam manjka za to potrebnih pogojev. Te zadruga so le tam na mestu, kjer se da grozdje skupovati, kjer se nahajajo vinogradi blizo vasi v ravnih ali položno visečih legah in kjer je prepeljavanje grozdja po dobrih potih in vsled bližine združne kleti zelo olajšano. Seveda je treba za take viničarske zadruga tudi še drugih pogojev, namreč za stvar vnetih vinogradnikov in sposobnih voditeljev po deželi, tedaj pogojev, katerih pri nas na deželi še povsod pogrešamo.

Na malem okraju tudi ne dobimo pri nas potrebnih moči skupaj, in zato je treba delokrog zadruga na več okrajev razširiti, da lahko pričnemo s takim podjetjem. Sicer je pa tudi namen zadruga tak, (glej št. 1. Dol. Novic) da se mora pritegniti več okrajev k skupnemu delovanju.

Glede drugega vprašanja, ali naj posluje zadruga na svoj račun ali na račun udov, bo vsaj za pričetek in najbrž tudi nekoliko let potem veliko bolje kazalo, da posluje popolnoma na svojo roko in na svoj račun, to se pravi, da kupuje vina in jih prodaja, podobno kakor kak večji vinski trgovec ali kaka delniška družba. Da bi zadruga poslovala na račun udov, to saj za sedaj ni mogoče, ker manjka tudi za to potrebnih pogojev. Naši vinogradniki, ki bodo pristopili k zadrugi, imajo namreč premalo zaupanja do takih naprav in do take skupne prodaje, in zato tudi ni pričakovati, da bi se ta način poslovanja sploh mogel uvesti. Ta način skupnega kletarstva je prav za prav le tam na mestu, kjer zadržniki oddajajo grozdje. Sicer bi bila pa naši zadrugi tudi roka preveč povezana, ako bi bila vsakemu zadržniku za svoje poslovanje posebej odgovorna, ne glede na to, da bi bilo tudi računovodstvo težavneje, kar se vse saj za pričetek ne more priporočati.

Naša zadruga bi morala na svoj račun pristna in dobra vina kupovati in na svoj račun prodajati. Kar se pokaže koncem leta dobiček, porazdeliti ga bode med člane po razmerju opravih deležev, ki jih imajo posamezni zadržniki v rokah.

Na zadnje vprašanje, ali naj zadruga kupuje grozdje ali vino, in le od svojih zadržnikov ali tudi od drugih vinogradnikov, nam je odgovoriti pa sledeče:

V občie bode treba zadrugi vino v moštu kupovati, in bo gledati pri tem, da se bo kupovala le pristna in dobra kapljica, s katero se bo lahko ustreglo vsim odjemalcem in zadovoljilo razvijane pivce dolenskega vina. Ko bi se pa dalo dobivati grozdje od zadržnikov, bi morala biti seveda zadruga za tako kupčijo pripravljena. Ker pa razmere niso po tem, in tudi ni tako kmalu pričakovati, da bi se odločili zadržniki za oddajo svojega grozdja, pečati se bo morala zadruga z nakupovanjem dobrih in pristnih vin. Da se pa pri taki kupčiji ne more vezati na to, da bi jemala vina od svojih članov, bo vsakemu jasno iz lahko umevnih razlogov. Zadruga bo tedaj kupovala vina, kjer jih bo dobila v pravi kakovosti. V prvi vrsti se bodo uvaževale seveda ponudbe zadržnikov, v drugi pa tudi one izven zadruga stoječih vinogradnikov.

Zadruga imela bo po tem takem proste roke v vinski kupčiji, kar je tudi namenu, katerega

ima zasledovati, popolnoma primerno, in potrebno saj toliko časa, dokler se ne utrdi njeno stališče in njen kredit.

Iz vsega navedenega vidimo, da bi vinarška zadruga slično delovala, kakor kaka večja vinska trgovina; njeno delovanje ima pa tudi tako biti, ako se držimo namena, katerega hočemo z vinarško zadrugo doseči.

Prihodnjič hočemo še pojasniti, s kakimi sredstvi in v kakem obsegu naj bi delovala ta zadruga.

R.

Kake važnosti so živinorejske zadruga za izboljšanje goveje živine na Dolenjskem?

(Govoril g. V. Rohrman pri občnem zboru kmetijske podružnice novomeške.)

Ako si hočemo pomagati do boljših dohodkov v gospodarstvu, potem je na vsak način potrebno, da napredujemo tudi v živinoreji in da obračamo na rejo lepe in dobre živine večjo skrb, kakor smo jo dosedaj obračali. Priznati moramo, da se je reja v zadnjem desetletju v marsičem na bolje obrnila, vendar nas čaka še precej dela, da spravimo našo živinorejo na tisto stopinjo, na kateri se nahaja po drugih naprednih deželah.

Da se bo naša živina izboljšala, da bo postala več vredna za kupčijo in za užitek, pospeševati moramo njeno rejo zlasti v tem pogledu:

1.) da bo postala živina v občie lepšega života in tudi bolj raščna;

2.) da bo postala boljša za rabo ali za užitek, zlasti boljša za pitanje in za molžo;

3.) da se bo zjednačila, ne le po barvi ampak tudi po svojih telesnih lastnostih.

To mora biti naš cilj, po katerem nam je hrepeneti. Ako bo reja na ta način napredovala, potem ne bo naša živina dobra le za delo in za mesarja, ampak tudi za plemo, za pitanje in za molžo, in njena cena se bo ravno tako povzdignila kakor se je po drugih deželah, kjer redijo lepo in v vsakem oziru dobro živino.

Na izboljšanje naše živine uplivata sedaj še najbolj država in dežela. Država podpira našo živinorejo s tem, da daje vsako leto subvencije ali denarne podpore, s katerimi kupuje kmetijska družba dobre plemenjake in prireja vsako leto tudi premovanja goveje živine. Ko bi bila državna podpora večja, tako da bi imela vsaka občina nekaj od nje, in ko bi se oddajali v posamezne kraje dosledno le biki najprikladnejšega plemena, gotovo bi bili uspehi takega pospeševanja še očitnejši in lepši, kakor so sedaj.

Tudi naša dežela podpira živinorejo s podporami kakor država, razun tega pa tudi s postavo, katero je izdala leta 1890. S to postavo skuša dežela pred vsem to doseči, da bi občine skrbele za potrebno število dobrih plemenjakov.

Vsa ta prizadevanja od strani naše države in dežele pa ne morejo imeti pravega uspeha, ako se živinorejci sami ne poprimemo izboljšanja svoje živine, kajti na nas živinorejcih je največ ležeče, da se izboljša naša živinoreja, in sicer je to ležeče na vsakemu posamezniku posebej kakor tudi na vseh živinorejcih skupaj.

Vsak posamezen živinorejec bi moral skrbeti zato, da dobi v svoj hlev dobro živino in da pri tej živini **tudi ostane**, kajti nič ni bolj napačnega in za napredek živinoreje bolj neugodnega kakor je to, ako se lepa plemena živina pri prvi priliki zopet proda in ako se z živino sploh tako menjava, kakor je pri nas navada.

Naša reja mora postati **bolj stalna**, sicer ne pridemo nikdar do zaželjenega cilja in nikdar do tistega napredka, katerega opazujemo po drugih krajih, kajti z vednim menjavanjem spodkopujemo naprej in naprej podlago uspešnemu napredku.

Kakor je posameznim živinorejcem skrbeti, da redijo v svojih hlevih samo lepo in dobro živino, ravno tako in še bolj je vsim živinorejcem v posameznih občinah za to skrbeti, da se redijo v občinah zares dobri in pripravniki plemenjaki.

To skrb za dobre bike moramo imeti vsi prizadeti živinorejci, kajti ves naš trud in vsa naša prizadevanja v prosep živine se ravnajo v veliki meri tudi po tem, kakšne plemenjake redimo po naših krajih. Ta skrb je pri nas toliko bolj potrebna, ker imamo sedaj prav za prav le malo lepe plemene živine, malo lepih krav, in smo zaradi tega prisiljeni, da izboljšujemo živino s pomočjo lepo raščenih in dobrih plemenjakov.

Dosedaj je bila reja bikov prepuščena popolnoma posameznim živinorejcem.

Ako je bil dotični posestnik bika vnet in izveden živinorejec, kateremu je bilo mnogo na tem ležeče, da je redil dobre in pripravne bike, potem je uživala to ugodnost cela okolica, kajti dobre lastnosti takih živali so se razplodile po celi okolici.

V nasprotnem slučaju je pa trpela reja v celi okolici, in takih slučajev ni bilo ravno malo. Razun tega smo tudi lahko opazovali, da ni bilo glede reje bikov **nobene prave doslednosti in nobene stalnosti**. Zdaj so se redili pri posameznih živinorejcih dobri zdaj slabi

biki, zdaj tega zdaj zopet drugega plemena. Pa še več! Le prepogostokrat se je zgodilo, da je v posameznih krajih sploh zmanjkalo potrebnih bikov.

Da pri takih odnošajih **ne more** reja napredovati, je več kakor jasno.

Tem nedostatkom napraviti moramo prej ko prej konec, sicer ne pridemo z našo rejo nikdar do zaželjenega uspeha. Odpraviti moramo te nedostatke s tem, da se za rejo potrebnih bikov v bodoče nekoliko bolj pobrigamo, kakor smo se dosedaj.

Deželna postava za povzdigo reje goveje živine nalaga sicer občinam, da imajo one skrbeti za potrebno število dobrih bikov. S samo postavo pa ne bomo vsega dosegli. Tu treba, da tudi **sami** vmes posežemo in da skrbimo, kolikor le mogoče **sami** za rejo potrebnih bikov. Če je v kateri zadevi taka skupna skrb potrebna in tako združeno delovanje živinorejcev opravičeno, je gotovo v tem slučaju, saj uživamo vsi skupaj koristi, katere imamo od reje dobrih bikov.

Kako uspešno napreduje živinoreja po takih krajih, kjer so se živinorejci združili in kjer skupno skrb za dobre bike, to nam kažejo posebno Nemške dežele, Švica, Tirolsko, Koroško in Štajersko.

Tudi pri nas bo treba snovati take zadruge, in kolikor mi je znano, se je naša kmetijska družba že lotila tega dela.

Take zadruge se lahko napravijo za večje okraje ali pa tudi za posamezne občine; kjer so okolnosti ugodne, je še najbolje, da se ustanovi zadruga za dotično občino. Take zadruge delujejo najuspešneje, ker skrb vzajemno in sporazumno z občino za dobavo potrebnih bikov.

Kadar pridemo pri nas do takih zadrug, potem bo tudi naša živinoreja lažje napredovala, ona bo pa tudi bolj podprta, ker jo bodeta država kakor tudi dežela gotovo izdatneje podpirali kakor dosedaj.

In v tem tiči tista važnost, katero imajo živinorejske zadruge tudi za izboljšanje goveje živine na Dolenjskem.

Politični pregled.

Pri volitvah v državni zbor dne 3. jan. so bili izvoljeni: **V dolenskih mestih in trgih** notar Plantan z 386 glasovi; **v gorenjskih mestih** dr. Ferjančič z 632 glasovi in **v Ljubljani** dr. Ivan Tavčar z 919 glasovi.

Na črnogorskem dvoru zopet zaroka. Ugi-bajo namreč, da se grški princ Jurij, guverner Krete, zaroči s peto hčerjo črnogorskega kneza, ki je stara 20 let.

Ruski car je zopet popolnoma ozdravel ter zopet svoje delo nadaljuje. Moč ruske države je od dne do dne večja. Severni del Kitaja, Mandžurijo, so Rusi že zasedli, polotok Koreja je skoro tudi že ruski. Na Kitajskem Rusi politiko popolno na svojo pest uganjajo, ter se z nikomur ne vežejo. Car želi svojo deželo in ves svet osrečiti. V Hagu je bil svetovno zborovanje sklical, da bi s sporazumljenjem vseh vlad vojske odpravil, toda to se mu je slabo posrečilo. Prognanstvo v Sibirijo bo tudi odpravil, kar je bilo dosedaj veliko tiranstvo. Za prospeh trgovine in obrta se sedaj na Ruskem veliko stori in ni daleč čas, ko bodo vse vemoči imele pred Rusijo strah.

Ruski car je po najnovejših poročilih zopet nevarno obolel na plućih, kar je najbrže posledica njegove prejšnje bolezni. Na ruskem dvoru so v silnih skrbeh.

Vojna v južni Afriki se po malem še vedno nadaljuje in se Boerci s kruto silo z Angleži borijo, posebno skušajo kolikor mogoče škode napraviti na železnici, mostovih in prehodih; slednjič, seveda se bodo morali vendar Angležem ukloniti, ako ne nastane kak nepričakovan preobrat. Novejša poročila naznanjajo, da so Angleži vojne že do grla siti, in si žele miru. Eden najodličnejših diplomatov je predlagal, da bi ustanovili „Južnoafriško zvezno državo“ pod imenom „holandska republika,“ ki bi imela popolnoma svoje lastne šege, svoje lastno zakonodajstvo, samo da bi stala pod vrhovno kontrolo Angleške. Predsednik Krüger se s tem naklepom ne strinja in ga kar najodločneje zavrača. Stari mož, ki zdaj po evropskih dvorih lazi ter zaman posredovalcev išče, je nekoliko obolel, kar utegne glede na njegovo starost nevarno postati.

Vesti iz Kitaja. Radovoljnost, s katero je vsprejela Kitajska pogoje miru, vznemirja vse poznavalce kineških razmer in kineškega značaja. Kinezi so se podvrgli vsem pogojem v nameri, da ob prvi priliki prekršijo pogodbo. To je njihova stara zvijača. Kineški dvor izjavlja, da se tako dolgo ne more povrniti v Peking, dokler ne odidejo čete zaveznih držav. — Rusi so sklenili pogodbo s Kitajci, po kateri prevzamejo Rusi vrhovno oblast nad najvažnejšimi pokrajinami v Mandžuriji.

Piše se nam:

Iz Radeške okolice. — [Nesreča.] Dne 10. t. m. so šli topničarji na strelne vaje v Krško. Mej potjo od Radeč, kjer so prenočili, se jim je pripetila nesreča. Blizu vasi Kopolje so se namreč štiri konji, ki so bili vpreženi v vojaški tovorni voz, splašili. Na njih sta bila dva vojaka, katera sta vsled hudega dirjanja padla raz konj.

Kolo je šlo jednemu čez levo nogo in jo takoj zdrobilo; drugemu pa čez prsa, da je malo živ ostal. Vojaški zdravnik je bil seveda takoj zraven, jih obvezal ter poslal v bolnišnico.

Preplašeni konji so dirjali kaka dva kilometra daleč, ter se podali na stransko cesto proti Savi, katera je bila pri kraju plitva in z ledom trdo pokrita.

Med dirjanjem sta se prva dva konja odpregla ter zavila. Druga dva pa sta se z vozom vred prekucnila v Savo na led.

Mnogo škode se je naredilo; voz se je ves polomil, konja pa sta ležala pod njim, da so samo zadnje noge izpod njega gledale. Med tem časom so vojaki prihiteli in brzo konja rešili pogina. F. B.

Domače vesti.

(Odlikovanje.) Papež Leon XIII. je g. Ivan Mathianu, tovarnarju pohišva v Ljubljani, podelil komturni križ c. k. viteškemu redu sv. Silvestra.

(Presvetli knez in škof Anton Bonaventura) je dal za tukajšno dijaško kuhinjo 100 K.

(Gosp. Vojteh Škerlj,) sin gosp. sodnjškega svetnika Ivana Škerlja sprejet je za suplenta na novomeški gimnaziji.

(† Franc Šuklje,) c. kr. sodni avskultant v Novem mestu, sin dvornega svetnika in bivšega našega drž. poslanca umrl je 7. januarja po kratki bolezni 27 let star na Dunaju pri svojih stariših, ter so ga na lastno željo prepeljali tusem ter na Šmihelsko pokopališče k večnemu počitku položili. Umevno je, da je naše mesto ta vest osupnila. Mestno županstvo je gosp. dvornemu svetniku kot bivšemu poslancu in častnemu meščanu svoje sožalje izreklo.

(† Umrl) je v Varaždinu dne 8. januarja P. Gabrijel Mežnaršič, rojen v Novem mestu 19. avgusta 1868, stopil v red kapucinov 29. septembra 1890.

(† Frančiška Kokalj) posestnica v Novem mestu, rojena v Trziču, umrla je 24. dec. stara 79 let.

(Iz St. Jerneja.) Pri volitvi v občinski odbor, katera je bila 21. dec. 1900 izvoljen je bil zopet dosedanji župan gosp. Jožef Poljanec, iz St. Jerneja in sicer v petič; svetovalcem pa naslednji gospodje: Franc Novoselc iz St. Jerneja; Jozef Martinšič iz Brezja; Jožef Cerkovnik iz Verhpolja; Anton Piletič iz Starevasi; Martin Metelko iz Ledeče vasi in Josip Tavčar iz St. Jerneja.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu decemb. 1900 je 219 strank vložilo 53.254 K 71 h; 129 strank vzdignilo 36.059 K 37 h; toraj več vložilo 17.204 K 34 h; 15 strankam se je izplačalo posojil 33.250 K, stanje vlog 1505 044 K 98 h, denarni promet 198.707 K 13 h.

(Sedmi letni izkaz cesar Franz Jožefove bolnišnice usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu) nam zopet kaže, kako človekoljubno in uspešno delujejo usmiljeni bratje — kako blagonsno so delovali pri trpečih bolnikih zlasti v preteklem letu 1900.

Sprejemali so bolnike moškega spola brez razloka narodnosti ali vere ter jih imeli 1352. Med temi je bilo 1274 rimsko-katoliških, 12 grško-katoliških in 1 grški razkolnik. Kranjcev je bilo 1172. Hrvatov 43, Primorcev 27, Štajarce 18, Lahov 10, Korošci in Ogri po trije; iz združenih držav severne Amerike in Nemčije po štiri; dva Moravca, eden Nižavstrijec in

eden svicar. Med 1352 je bilo 900 kmetov, 26 soseskinih ubožcev i. t. d. Preskrbovalnih dni vseh bolnikov je bilo 24.317, torej pride primeroma na enega bolnika blizu 18 dni. Ozdravelo je izmed vseh 1352 oskrbovanih 982, izboljšalo se 229, neozdravljenih je bilo izpuščenih 39, umrlo jih je 33 in ostalo v bolnišnici ob koncu leta 1900 še 69.

Nož — pri večini bolnikov je to grozna beseda — nož se je rabil pri 372 bolnikih. Med temi jih je ozdravelo 343, zboljšalo se 23, v oskrbovanji ostalo 5, umrl je tedaj samo eden, in še ta radi ognjenja možganov. Zaradi proste kile je bilo operiranih 56, a radi zadržane 5.; vsi so bili ozdravljeni. Nož torej res dela prav izvrstno v roki izvedenega zdravnika. Rezanje boli, to je res, ali bolečina trpi malo časa, potem pa je bolezen izginila. Sicer se pa lahko, če že ni drugače, bolnika omami, da nič ne čuti.

Ozdravljenih je bilo od vseh bolnikov 72·63 odstotkov, ako odštejemo jetične in radi ostarelosti umrle celo 76·59 odstotkov, izboljšanih blizu 17 odstotkov, in če odračunimo 6 bolnikov, ki bi se bili ozdravili, pa niso hoteli sprejeti zdravniške pomoči, je bilo neozdravljenih odpuščenih samo 2·45 odstotkov. Umrlo jih je, če odračunimo 4, ki so bili umirajoči prinešeni, in 2·15 odstotkov. Trideset bolnikov je imelo vročinsko bolezen ali legar (tifus), od teh ni nihče umrl.

Ta kratek posnetek iz izkaza pač dovolj spričuje, kako vrlo delujejo usmiljeni bratje v polajšanje trpečim, v korist deželi in občinam.

Gospod prijor sklepa svoje poročilo;

Zahvaljujemo v svojem in v imenu ubožih bolnikov pred vsem visoki deželni zbor za podporo, dalje tiste občine in posojilnice, ki so nas tudi v preteklem letu obilno podpirale, kakor sploh vse podpornike in dobrotnike s srčnim „Bog plati!“

Najprisrčnejšo zahvalo pa smo dolžni svoji največji dobrotnici veleslavni kranjski hranilnici za letno podporo, posebno pa še odpust posojila, ki ga nam je dovolila ob priliki zidanja naše bolnišnice.

S hvaležnim srcem se spominjamo tudi znane dolenjske dobrotnice veleblagorodne gospe Josipine Hočevnar v Krškem, ki je podarila velikodušno svoto, da se je napravil „bencinmotor“ in vodna sesalka, za dar jej je naš zavod največjo zahvalo dolžan.

Ker se je v Gradcu bolnišnica našega reda prežidala, povečala in opravila po modernih predpisih, smo izgubili daljno pomoč od provincije našega reda; ravno tako za bodoče leto odpadajo nabiranja zunaj kranjske dežele — zato gledamo nekako s strahom in skrbjo, kaj nam prinese negotova bodočnost.

Na svoje podpornike in dobrotnike pa se obračamo v novi z zaupno prošnjo, naj nam pošiljajo tudi v tem letu v prav obilni meri sredstva, da bomo mogli izvrševati svojo težavno nalogo. Samo po tem potu nam bo mogoče, po potrebi skrbeti za siromake bolnike. Vsak blag dar pa bo obilno poplačal Gospod Bog.

Mi pristavljamo samo besede:

Dolžnost vseh količkaj premožnih je, skrbeti za to, da ta prošnja ne ostane neuslišana.

(Novoletna veselica) tukajšne Narodne Čitalnice je vspela krasno. Vspored, v vsakem oziru mikaven, je obsegal nagovor gospoda predsednika, ki je obrazložil zgodovino Narodne Čitalnice v preteklem stoletju, ter v krepkih besedah voščil v novem stoletju obilo sreče i društvu i društvenikom, nadalje — petje in godbo, ter dva šaljiva nastopa. Dolenjsko pevsko društvo je zapelo štiri lepe mešane zборе; v enem od

teh čuli smo po daljšem času zopet našega izbornega baritonista g. G. G. V. Šk. je zaigral s finim čutom in izorno tehniko težavno skladbo M. Brucha ter pridodal na občno zahtevanje še prenežno Mendelsohnovo vspavanko, Gospica M. M. se je izkazala v samospetu kakor vrlo moč, ki vzbuja še najlepše nade za prihodnost. „Lepi Izidor,“ (g. Pr.) pa je vzbudil z svojo drastično komiko obilo smeha. Kaj pa naj rečemo o kupletih „Čez sto let“? Velikanski efekt je pričal, kako dobri so bili nekateri dovtipi o prihodnosti Novega mesta. Sledil je zelo animiran ples. Upajmo, da se bodo vse letošnje čitalnične prireditve tako dobro in še bolje posrečile, kakor novoletna veselica.

(Narodna čitalnica) v Novem mestu priredi dne 19. prosinca t. l. zabavni večer s plesnim venčkom. Vspored je zelo zanimiv. Naši diletanti vprizoré noviteti A. Aškerca (Red sv. Jurja in Tujka), ki gotovo zaslužijo še kot take največjo pozornost. Gosp. slikar Ivan Vaupotič, naš rojak, ki je živel zadnje leto v Parizu, pa bode predaval o različnih znamenitostih svetovne razstave. Pričakovati je tedaj opravičeno obile udeležbe in obile zabave.

(„Dol. Sokol“) napravi dné 26. januarja t. l. v prostorih Narodne Čitalnice v Novem mestu veselico s tamburanjem, petjem in igro, po kateri sledi ples. — Sodelovalo bo iz prijaznosti „Dol. pevsko društvo.“ Natančnejši vspeh bo naznanjen na vabilih. Podpirajmo vsestransko čili naš „Dol. Sokol“, da se bo zopet opomogel in ne pustimo, da bi to društvo s tolikim navdušenjem in tolikimi žrtvami ustanovljeno, propadlo. Vstopnice k veselici prodaja zadnja 2 dni pred veselico iz prijaznosti tvrdka Jakše & Mrvar na dan veselice pa se dobijo pri blagajni.

(V šoli Glasbene Maticе v Novem mestu) je odslej pouk v petju ob četrtek ob 11. uri dopoldne, ker je poprejšne ure navadno pouk na dekliški šoli. — Število učencev za vijolino se je zelo pomnožilo, za pihalne nastroje se je privzel učiteljem g. kapelnik Emeršič.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Novem mestu) je napravilo 6. januarja lepo veselico obletnico s petjem in predstavljanjem prekrasne igre „Mlini pod zemljo“ ali „zadnji dnevi poganstva v Rimu.“ Kakor po navadi je tudi letos občinstvo počastilo vrlo društvo v tolikem številu, kakor se godi drugod le redkokedaj, prostor je bil poln do zadnjega kotička poslušalcev izmed vseh slojev novomeščanov in tudi okoličanov. Materijalen vspeh je bil toraj gotovo prav ugoden. Pa tudi društvo je pokazalo, da zasluži tako pozornost od slavnega občinstva. Na odru smo videli prav prilicne nove kulise „podzemski mlini“ delo gosp. mojstra Cibra in njegovega pomočnika gosp. Trpina, ki sta oba tudi člana rokodelskega društva. Tri pevske točke so se izigrale natančno, kakor smo tega vajeni pri društvu. Hvala za trud pevovodji gosp. Otokarju pa tudi društvenikom. Igra „Podzemeljski mlini“ je dolga in jako težavna. Povemo naravnost, da smo se bali, kako jo bodo pač predstavljali delavci, rokodelci. Ali izvršila se je zoper pričakovanje dobro. Nekatere reči bi bili pač želeli bolje, ali splošen vtis je bil prav dober, nekatere vloge n. pr. Numida in drugi pa so se igrane izorno. Hvala Vam, vrli člani! Le tako naprej v omiki pa tudi bolj in bolj v krščanski zavesti. Povoljen vspeh Vam nikakor ne izostane.

(Nova železnica na Dolenjskem.) Železnično ministerstvo je v sporazumu z deželno vlado g. J. Pavlinu v Ljubljani dalo dovoljenje za tehnične

priprave v svrhu zgradbe ozkotirne železnice od trebanjske postaje mimo Mirne, St. Ruperta, Mokronoga in Pijave do Dvora pri St. Janžu.

(Bohinjska železnica.) Vlada je že izdelala načrt za drugo železniško zvezo s Trstom, ki ima biti dovršena l. 1904. Gradila se bo na državne stroške in se deli vsa železnica na tri dele: Turska s 77 km. čez Karavanke 66 km. in Bohinjska do Trsta s 144 km. dolgosti; stroški bi znašali za prvo 60, za drugo 44, in za Bohinjsko 78 milijonov kron. Turska železnica gre iz Schwarzbacha (Solnograško) jugozahodno do Möllbrüka (Koroško.) Iz Beljaka in Celovca je projektirana črta čez Karavanke; združi se pri Bärengrabnu in drži do Jesenic. Od tu dalje gre bohinjska železnica podaljšana do Trsta.

(Lepa starost.) V Čatežu pri Trebnjem je umrl 12. t. m. najstarejši mož v naši fari Andrej Grden [Strmole] v 97. letu svoje starosti; rojen je bil leta 1804. Tudi dve ženici ste umrli ravno sedaj stari po 81 let. Pač lepa starost!

(Iz Ajdovnice.) Leta 1900 je bilo tu rojenih 28, umrlo jih je 9, oklicev je bilo 15, poročenih pa 8 parov. — Na sveti večer je nastal ogenj v zidnici g. župana, ki stoji bližje vasi. Ker je bila jako gosta megla, zapazili so ogenj šele kesno, ko je bila streha že v ognju in so rešili v naglici samo nekaj sodov, v katerih so bile namočene češplje za žganje. Škoda je precejšna. Sumi se, da je zažgal nekdo iz maščevanja.

(Ne odlašajmo z naročevanjem cepljenih trt!) Vse naše vinogradnike opozarjamo danes na to, da se naj o pravem času zglasijo za cepljene trte, katere oddajajo subvencionirane trtnice naših kmetijskih združenj. Posebno se obračamo s temi vrsticami do vseh gg. župnikov in županov s prošnjo, da blagovolijo po svojih močeh pospeševati prizadevanja teh deželnih podjetij in pomagati, da se gospodarji o pravem času pobrigajo za potrebne trte. — Nekateri vinogradniki mislijo, da te trte niso tako dobre kakor tiste, ki se v vinogradu na zeleno precejajo. Ta misel je napačna! To nam spričujejo izkušnje po naših in drugih krajih. Ako so cepljene trte dobro zaraščene in dobrih sort, rastejo in rodijo ravno tako dobro kakor na zeleno cepljene. O tem se lahko prepričamo v Trški gori in po drugih vinskih gorah, kjer so se že sadile take trte in kjer so se dosegli tudi že najlepši uspehi s takimi cepljenkami. — Z nakupom teh trt imamo tudi najlepšo priliko da pridemo do dobrih sort, kakoršne priporočajo za naše kraje naši večjaki. Iz teh trtnic se namreč oddajajo sorte, ki dobro rastejo, ki bogato rode in dajejo prav dobra vina. Ne zamudimo tedaj ugodne prilike in naročimo potrebne trte prej ko mogoče. Cena trtam je tudi tako nizko nastavljena, da jih lahko vsak naroči.

(Usmilimo se lačnih tičkov!) Z novim letom smo dobili prav trdo zimo. Beda in mraz stiskata sedaj naše uboge tičke. Zaradi tega se obračamo do milosrčnega občinstva z lepo prošnjo, da naj blagovoli vsak po svoje skrbeti za te živalice. Nastavljajmo jim povsod, po vrtovih in drugod potrebnega živeža, da se nam ohranijo čez zimo, saj je znano, koliko koristnega dela napravijo ti drobni tički v poletnem času in kako nas razveseljujejo s svojim ljubim petjem. — V Novem mestu so na državni cesti proti kolodvoru postavljene tri take mizice za pokladanje krme. Nosimo jim tjakaj potrebnega živeža, kakor prosa, ajde, koruzne moke, bučnega semena in semena solčnih rož. Zlasti prosimo to naše p. n. gospe in

gospodične. Ako bo majnkalo živeža po teh mizicah, treba bo pobirati milodare, da se odvrne pomanjkanje in lakota od naših prijateljev in dobrotnikov.

(Današnji list) obsega deset strani.

Darovi za novomeško dijaško kuhinjo.

G. župnik Anton Lovšin 4 K, g. dr. E. Pajnič 6 K, Neimovanani g. kapelan 10 K, g. župnik Mih. Saje 2 K, dobrotniki iz mesta in Kandije 68 K 60 h, g. župnik Janez Babnik 29 K 78 h, presvetli g. knez in škof Anton Bonaventura 100 K., gospodična učiteljica Hedviga Rosina mesto venca na grob prerano umrlemu stričniku Franju Šuklje 10 K, gospa Marija Golia, c. kr. sodn. svet. soproga v isti namen 10 K, G. P. Bernard Vovk, dosluž. profesor 4 K., slavna I. posojilnica v Metliki 20 K.

Loterijske številke.

Trst	29. decembra	19	65	89	29	90
Gradec	5. januarja	74	64	44	45	26
Trst	12. "	43	10	84	15	90

Oddaja cepljenih trt.

Kmetijska podružnica v Novem mestu odda iz subvencionirane trtnice na pomlad

15.000 cepljenih trt

naslednjih vrst:

1. Za bela vina: kraljevina, laški rizling, beli burgundec, hruljasti španjol, zeleni silvanec, rdeči vrh, zeleni in rdeči veltlinec;

2. Za črna vina: portugalka in modra frankinja. Trte so cepljene večidel na riparijo portalis, le deloma na rupestris monticola. — Cena tem cepljenkam je določena na 10 h za 1 komad.

Prošnje za cepljene trte se sprejemajo pri podružnici le od vinogradnikov, ki imajo svoje vinograde v okrajnem glavarstvu novomeškem, in sicer zadnji čas do 1. februarja 1901. Na poznejše došle prošnje se ne bo oziralo.

Kmetijska podružnica v Novem mestu,
dne 12. decembra 1900.

(16)

V. Rohrman, načelnik.

V teku mojega skoraj 3letnega službovanja v Metliki imel sem priliko se seznaniti tudi z res pravimi možaki sodnega okraja metliškega, od katerih vseh se nisem mogel osebno posloviti ob času mojega premeščenja v Kočevje, ter kličem tem potom: Bog Vas živi in Vam daj vse dobro! Ohranite me tako v dobrem spominu, kakor jaz Vas!

KOČEVJE, v januarju 1901.

Anton Jonke,
c. kr. nadoficijal.

Mesečna soba

za gospoda na Glavnem trgu št. 94 je takoj za oddati.
— Več se izve ravno tam.

Grajsčina Bajnof pri Novem mestu
išče
enega vavpta in enega vrtuarja.

Mestna in meščanske garde godba v Rudolfovem

imela je leta 1900 sledeče dohodke in izdatke:

Dohodki.

Doneski podpornih članov in odstotki	
zasluzka godbe	1766 K 28 h
Podpora mestne občine	400 K — h
Skupaj	2166 K 28 h

Stroški.

Plača kapelniku	1150 K — h
Vaje, mirozovi ob sobotah in pogrebi	
umrlih podpornikov	786 K 90 h
Muzikalije	24 K 46 h
Na račun instrumentov se je plačalo	210 K — h
Skupaj	2171 K 36 h

Primanjkuje toraj 5 K 08 h.

Račun so pregledali in v redu našli gg.:

A. Weiss. M. Mramor J. Pintar. J. Jazbec.

Ker so bili instrumenti že zelo slabi, bilo je treba naročiti novih in popraviti stare, vsled tega ima godba še 321 K 88 h dolga.

Podpisano vodstvo se najuljudneje zahvaljuje slavni mestni občini kakor tudi vsem drugim podpornikom za dosedanje naklonjenost ter uljudno prosi, da isti blagovolijo še nadalje podpirati godbo, ker bi sicer ne bilo možno isto vzdrževati v dobrem stanju kakor dosedaj.

L. Kapač.

(17) nadporočnik mestne garde in voditelj godbe.

V najem za več let se daje

kovačnica

z kovaškimi in ključavničarskimi orodjem; poleg je tudi stanovanje, vert, njiva i. t. d. — Zasluzek je samo na posestvu do 300 kron na leto. Prosilci morajo biti izprašani za kovanje konj.

Bružinska kuharica,

zanesljiva in vešča v gospodinjstvem gospodarjenju sprejme se takoj ravno tam.

Več se poizve pri oskrbništvu Praschnikarjevih posastev, Mekinje pri Kamniku. Gorenjsko.

Dvoje stanovanj.

Eno obstoječe iz štirih sob z izgledom na glavni trg ter z vsimi potrebnimi prostori, za najemno 250 gld. Drugo stanovanje obsega tri sobe proti Dolgi ulici, ter velja z vsimi potrebnimi prostori 200 gld.

(22—1) Več pove lastnica A. pl. Fichtenau.

Na prodaj je iz proste roke

●●●●● hiša ●●●●●

v Žabji vasi št. 29 z vrtom in kozolcem, vse v dobrem redu. — Več pove lastnik ravno tam.

Kovačnica v Beršlinu, nova, in z novim orodjem opremljena, je takoj v najem oddati. Franc vitez Langer v Beršlinu. (13)

Mlin na tri tečaje

pri Brežicah da v najem Jože Poček, Zakot št. 2.

(19—1)

Jos. Medved, Novo mesto

opozarja

ženine in neveste

na svojo veliko izbiro

volnenega in suknenega

blaga, vence in šopke!

Diurnisti

se o priliki ljudskega štetja pri podpisnem uradu sprejmejo za več tednov. Plačilo 2 K 40 h na dan. Več se izve pri podpisnem uradu.

C. kr. okrajno glavarstvo v Rudolfovem,
dne 12. januarja 1901.

(18)

Stanovanje, obstoječe iz dveh sob, kuhinje, kleti in drvarnice je oddati pri Franc Mur u v Kendlji št 18. (291—4)

Kovačnico dam v najem

ali pa tudi sprejemem

izurjenega pomočnika proti primerni plači. Kovačija je popolnoma v dobrem stanu na vodi narejena. — Več pove Franc Glavan, Gorenji Kot, pošta Dvor pri Žuženberku (7—2)

Učenec s primerno šolsko izobrazbo se sprejme v prodajalno A Gustin v Novem mestu. (292—4)

Grajsčina Srebrnice pri Noyem mestu sprejme takoj **velicega hlapca ali vavpta** srednje starosti, kateri je v enaki lastnosti že drugje služil in ima dobra spričevala. (21—1)

Naznanilo!

Slavnemu občinstvu uljudno javljam, da pridem

s žganjarskimi kuprenimi kotli

na sejem o sv Antonu, t. j. 22. jan. t. l. v Novo mesto.

Kdor kaj potrebuje, naj pride k novemu mostu, k hiši g. Hočevar-ja.

Ivan Murgič, kotlar v Samoboru.

Glavna slovenska hranilnica in posojilnica,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

pisarna na kongresnem trgu h. št. 14.
tik cerkve v Ljubljani

sprejema in izplačuje hranilne vloge in

obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$ od dne vložitve do dne vzdige
brez odbitka in brez odpovedi.

Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne
da bi se obrestovanje pretrgalo.

(38—24)

Hiša

na Ratežu tik državne ceste, pripravna za gostilno,
se da takoj v najem. Ravno tako se da v najem
velik vinograd in travnik. — Natančneje pove poobla-
ščenec Davorin Frančič v Novem mestu. (303—3)

Njiva v najem.

Na mestnem polju poleg Polakovega travnika je
v najem oddati njiva za osem mernikov posetve. —
Ponudbe pri opravnistvu „Dol. Novic“. (284—4)

Hiša na Dol. Prekopi št. 20,

pošta Št. Jernej je na prodaj ali v najem za oddati.
V hiši je prodajalna. Posestvo z vsemi gospodarski-
mi prostori je bivša last Franc Receljeva. Odda se
po potrebi tudi zemljišče. Vse v dobrem stanu in pod
ugodnimi pogoji. (298—3)

Stanovanje s 3 sobami, kuhinjo, kletjo in
vrtom se 1. oktobra odda
v Kandiji št. 9.

Naznanjam, da imam v zalogi
vedno frišno in trpežno blago
vsake vrste za častite gospode
duhovnike.

JAKOB MIKOLIČ,

— krojaški mojster, Novo mesto, Veliki trg št. 92 —

priporoča se preč. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne obleke, posebno
talarje, površnike itd.

po najokusnejšem in najnovejšem kroju. — Izdelujem vsako, v to stroko
spadajoče delo natančno po meri.

Priporočam se preč. duhovščini, da me blagovoli počastiti s cenje-
nimi naročili, zagotavljajoč, da bodem vedno skrbel, da izročim vsako
naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno
krojaško delavnico,

v kateri delajo najboljše delavske moči; zato je se jamči za elegantno,
lepo in moderno izvršitev naročil, kakor tudi zato, da se vsaka
v moji delavnici narejena obleka lepo prilega.

Tudi slav. p. n. občinstvu na-
znanjam, da imam v zalogi vsake
vrste moderne štofe ter tudi nepre-
močljiv tirolski loden za haviloke.

Tudi imam narejene haviloke
vsake velikosti za gospode in dečke
po nizki ceni.

Dijakom znižane cene!

Ker se ni nihče za najemnika prodajalnice v Novem mestu, Ljubljanska cesta št. 37 oglasil, odprl bom ondod vsled spodbude trgovskih prijateljev po novem letu zopet

trgovino

z raznimi navadnimi in finimi košarami, otročjimi vozički, reščeti, siti, žimo, morskotravo, škafi, otročjimi igračkami, s svečami, kakor tudi z milom (žajfo)

na drobno in debelo.

Z najboljšim priporočanjem

V. Rohrmann,
v Novem mestu.

(2-2)

Vsaka
gospodinja
in mati

se mora blagrovati, katera rabi z ozirom na zdravje, varčnost in dobri okus Kathreiner Kneippovo sladno kavo (pristno samo v znanih izvornih zavitkih).

Krojaški pomočnik

za boljša dela se vsprejme trajno pod ugodnimi pogoji. — Več se izve pisмено ali ustmeno v trgovini Josip Wokača na Dvoru. Dolenjsko. (8-2)

Stanovanje, v Novem mestu, Križatijska ulica št. 150 obstoječe iz treh ali petih sob, potrebnih prostorov in vrta je oddati s 1. februarjem 1901. (274-5)

Drva za kurjavo. Gozdarski urad na Ruprčevrhu oddaja začeni s 1. novemb. bukove drva, na dom postavljene po 5 K 20 h kušni meter. — Naročila sprejme gozdarski mojster gosp. Kretinszky v Kandiji v novi Kastelcovi hiši. (245-7)

Pozor! **V prodajalni** Važno!
pri kresiji v Novem mestu

prodaja se

po znižanih cenah

najboljša moka iz znamenitega mlina Vinko Majdiča iz Kranja in sveži kvas, rozine, vamperne, cibebe, roziče, najfinejši čaj, rum, fini spirit, najfinejši namizno in jedilno olje, vinski kis, kava, riž, mila in sploh vse špecerijsko blago, ravno tako vsake vrste železno in kuhinjsko posodo, vsake vrste steklenice, svetilke in porcelan.

V tej prodajalni se dobi tudi prav vredno železno in drugo blago, kakor lopate, sekire, ključavnice, verige (ketne), košarice, platno za srajce, porhat, nogavice, rokavice, vsake vrste obleke za moške in ženske itd. Slavno občinstvo vabi v prepričanje.

Za prekupce in gostilničarje so še posebno znižane cene.

Podpisani naznanja ob enem, da skupuje vsaki petek kosti in staro železo, tudi predivo v večjih množinah kupi, pač se mu mora vzorec prej doposlati.

Za obilen obisk se priporoča ter zagotavlja najboljšo in točno postrežbo

Z vsem spoštovanjem

Franc Pleterski.

(295-3)

Janez Jax-a

najstarejša
in največja
tovarniška zaloga

šivalnih strojev

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 13.

Zastopnik za Dolenjsko
Friderik Skušek,
trgovec v Metliki. (210-35)